

ת"פ 71968/02/19 - מדינת ישראל נגד ברוך סעדה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 71968-02-19 מדינת ישראל נ' סעדה(עציר)

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: ברוך סעדה

בשם המאשימה: עו"ד מיקי ברגר

בשם הנאשם: עו"ד דורון שטרן

גזר דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום שייחס לו עבירות החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, התפרצות למקום מגורים, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) וגניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין. ביום 9.7.19 לאחר תום פרשת ההוכחות וסיכומי הצדדים ולאחר שנשמעו הערות בית המשפט, הגיעו הצדדים להסכמה במסגרתה חזר בו הנאשם מכפירתו בכתב האישום והורשע על פי הודאתו בעבירות החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת נכס חשוד גנוב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין. בהתאמה זוכה הנאשם (בהכרעת דין משלימה מיום 18.7.19) מעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה. הצדדים ביקשו לדחות את ישיבת הטיעונים לעונש אשר התקיימה ביום 18.7.19.

כתב האישום

1. במועד הרלוונטי לכתב האישום התגורר הנאשם בבית נטוש ברחוב נהריים 5 בעיר ראשון לציון (להלן: הבית). ביום 7.2.19 בין השעות 10:00-11:00 התפרץ הנאשם לביתה של ורד ימין (להלן: המתלוננת) בכך שפתח את דלת הדירה בדרך שאינה ידועה למאשימה ונכנס לתוכה. הנאשם נטל כסף ותכשיטים, לרבות תליון עליו חרוט השם "ורד"

ונמלט מהמקום.

ביום 19.2.19 בוצע חיפוש בבית, במהלכו נתפסו סם מסוג הרואין במשקל כ- 16 גרם נטו, סם מסוג קנבוס במשקל כ- 2 גרם נטו ושרשרת ותליון עם הכיתוב "ורד".

טיעוני הצדדים לעונש

2. ב"כ המאשימה הפנה לעברו הפלילי של הנאשם (עת/1) ולשני מאסרים מותנים בני הפעלה (6 חודשים כל אחד), בגין עבירות סמים ובגין עבירות רכוש (עת/2, עת/3). הוא הפנה לכך שלחובת הנאשם (בן 47) 24 הרשעות בעיקר בגין עבירות סמים, רכוש ואלימות, מתוכן נדון 18 פעמים לעונשי מאסר בפועל, והוא הספיק לרצות עד היום (במצטבר) כ- 23 שנים מחייו במאסר מאחורי סורג ובריח. ב"כ המאשימה הפנה לערכים שנפגעו ממעשיו של הנאשם: בריאות הציבור והגנה על שלומו מפני נגע הסמים וזכות הפרט לקניין. לטענתו, עבירת הסמים פגעה בערכים המוגנים בעוצמה גבוהה בשים לב לסוג הסם (הרואין) ולכמות הסם (פי 50 מהכמות המוגדרת כעבירה של החזקת סם לשימוש עצמי) ומנגד עבירת הרכוש פגעה בעוצמה נמוכה בזכות המוגנת.

ב"כ המאשימה עתר לקבוע מתחמי ענישה נפרדים: בגין החזקת סם שלא לצריכה עצמית עתר לקבוע מתחם שנע בין 12 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר בפועל, ובגין החזקת רכוש חשוד כגנוב עתר לקבוע מתחם שנע בין מאסר על תנאי לבין ששה חודשי מאסר. ב"כ המאשימה הפנה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם, ביקש לתת משקל לכך שהודייתו ניתנה בתום הליך ההוכחות, ועתר לגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם ברף האמצעי ולהשית עליו 18 חודשי מאסר בפועל, עליהם יופעלו המאסרים המותנים במצטבר. כן עתר להשית על הנאשם עונשי מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי והתחייבות.

3. ב"כ הנאשם ביקש ליתן משקל משמעותי להודיית הנאשם ונטילת אחריות, כמו גם לחיסכון זמן שיפוטי בכתיבת הכרעת הדין, זאת על רקע העובדה שרק בעקבות ניהול הליך ההוכחות עד תומו הסכימה המאשימה לזיכויו של הנאשם מעבירות ההתפרצות והגניבה ולהרשיעו חלף זאת בעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב. ב"כ הנאשם הפנה לכך שמדובר בגבר בן 47 אשר התמכר לסמים קשים בגיל צעיר (16) כשברקע לכך חוויית מצוקה כבר מילדותו בצל הורים אלימים, נשירה ממוסדות החינוך, התדרדרות לעבריינות רחוב ולצריכת סמים. ב"כ הנאשם ביקש ללמוד מגיליון הרישום הפלילי של הנאשם כי מדובר במי שביצע עבירות על רקע מצוקה והתמכרות לסמים. הוא הפנה לכך שהנאשם דר רחוב, נעדר תמיכה משפחתית, איש לא התייצב מטעמו לדיונים - לא משפחה ולא חברים. הוא סיפר על בנו של הנאשם (כבן 20) אשר לאור התנהלותו של הנאשם וחייו מאחורי הסורגים, נאלץ לגדול ללא דמות אב. כן ביקש ב"כ הנאשם לתת משקל לרצונו של הנאשם להיגמל מסמים ולערוך שינוי אמיתי בחייו.

ב"כ הנאשם עתר לקבוע מתחם ענישה אחד בין 9 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר בפועל, לגזור את עונשו ברף התחתון של המתחם ולהפעיל את עונשי המאסר המותנים באופן חופף זה לזה ובחפיפה חלקית לעונש המאסר

שייגזר.

4. הנאשם סיפר באופן בגלוי ובפתיחות על עברו, על ההתמודדויות והקשיים שעבר החל מילדותו, על העולם העברייני שבו הוא חי מזה שנים רבות, למעשה כמעט כל חייו. העיד על עצמו כעבריין חוזר "אני רצידיביסט, נכנס יוצא נכנס יוצא נכנס יוצא, 18 כניסות". סיפר על בנו בן ה-20 אותו לא זכה לראות, על כך שהוא נאלץ להתמודד לבד עם החיים, על היותו נרקומן שנים ארוכות ועל רצונו לאזור אומץ ולהצליח לשנות את מסלול חייו. הנאשם דיבר בכנות על מצבו מאז שוחרר ממאסרו האחרון, על חייו ברחוב כמחוסר בית שלעיתים מצא עצמו רעב לפת לחם, על רצונו בשינוי ובשיקום, ובאותה הנשימה חשף כי הוא מפחד משינוי ואיננו יודע כיצד לעשות זאת. סופו של דבר ביקש להשאיר את הדברים לשיקול דעתו של בית המשפט בתקווה לקבל הזדמנות מתוך רצון לנסות להציל את חייו, ומתוך מודעות כנה לכך שללא תהליך אמיתי של שיקום לא יוכל להבטיח שלא יחזור פעם נוספת לבית הסוהר.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

5. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הסמים והרכוש נתפסו אצל הנאשם באותו מועד, באותו מקום ובגדרי אותו החיפוש. מכאן ובניגוד לעמדת המאשימה מצאתי כי מדובר באירוע יחיד בו העבירות משתלבות זו בזו ולפיכך ייקבע מתחם עונש יחיד.

דומה שאין צורך להכביר מילים באשר לפגיעת מעשיו של הנאשם בערך החברתי המוגן - החובה להגן על שלומו, בטחונו ובריאותו של הציבור מפני פגיעתם הקשה של הסמים. במקרה דנן מדובר בהרואין, סם המוות, אותו החזיק הנאשם בכמות גדולה, כ-16 גרם נטו, שאיננה מיועדת לצריכתו העצמית של הנאשם, משמע - יועדה למטרות סחר. לא לחינם גזר המחוקק גזירה שווה בין העונש שנקבע בצדה של עבירת הסחר בסמים לבין זה שנקבע בצדה של עבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית. מדובר בשני צדדים של אותו המטבע, ובשני המקרים העבירות פוגעות בציבור באופן קשה ומשמעותי. אשר לעבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב, זו פוגעת בזכות הפרט לקניין.

6. לבחינת מדיניות הענישה הנהוגת בעבירות דומות בשים לב לטיב הסם וכמותו, ראו פסקי הדין שלהלן:

ע"פ 9910/17 גריפולינה ואח' נ' מדינת ישראל (3.5.18, להלן: עניין גריפולינה). המערער 2 הורשע בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, קוקאין במשקל 21.75 גרם וחשיש במשקל 3.26 גרם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה בין 15 חודשי מאסר לבין 36 חודשי מאסר וגזר את עונשו של המערער למאסר בפועל בן 24 חודשים, זאת בין

השאר על רקע עברו הפלילי המכביד ונסיבות ביצוע העבירה. הערעור נדחה.

רע"פ 894/16 פרץ נ' מדינת ישראל (10.2.16). נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעור המבקש על גזר הדין. המבקש, נעדר הרשעות קודמות, הורשע על פי הודאתו בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל 31 גרם שלא לצריכה עצמית. נקבע מתחם עונש בין 15 חודשי מאסר לבין 36 חודשי מאסר, והמבקש נדון למאסר למשך 15 חודשים.

רע"פ 2472/15 שורצמן נ' מדינת ישראל (21.5.15). נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. המבקש החזיק בתחתוניו 17.3 גרם הרואין ו- 1.4 גרם קוקאין מחולקים למנות. בית המשפט המחוזי העמיד את המתחם בין 12 חודשי מאסר לבין 24 חודשים (במקום 10 עד 20 שנקבע בבית משפט השלום) וגזר את עונשו של הנאשם ל- 20 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 4862/10 אנקרי נ' מדינת ישראל (29.6.10). נדחתה בקשת רשות ערעור המבקש על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר קיבל בחלקו את ערעורו של המבקש וקיצר מעונשו. המבקש הורשע בהתאם להודייתו בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל 11.6 גרם שלא לשימוש עצמי ובתקיפת שוטר. בית המשפט המחוזי קיצר את עונשו והעמידו על 10 חודשי מאסר בפועל (במקום 20) והפעיל במצטבר עונש מאסר על תנאי בן 6 חודשים. בית המשפט העליון מצא לקבוע כי העונש שנגזר על המבקש איננו סוטה מנורמת הענישה המקובלת.

7. בבחינת נסיבות ביצוע העבירה נתתי דעתי לכך שהסמים נתפסו בביתו של הנאשם, היינו לא במצב בו הנאשם עמד כשהסמים בכליו על סף מכירתם לאחר, ומנגד לסוג הסם הקשה והמסוכן והכמות הגדולה שנתפסה, כמות שיש בה כדי להסב נזק מוחשי וקשה למספר רב של קורבנות. כן נתתי דעתי להחזקת השרשרת החשודה כגנובה.

לאחר שנתתי דעתי לנסיבות ביצוע העבירה, לעקרון ההלימה, למצווה להילחם באופן תדיר ועיקש בנגד הסמים, ולמתחם הענישה הנוהג, מצאתי להעמיד את מתחם העונש ההולם בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים לנאשם

8. לקולא: הנאשם ניהל אמנם את משפטו עד תום, ואולם נוכח העובדה שבסופו של משפט זוכה מחלק נכבד מהעבירות שיוחסו לו (התפרצות לדירה וגניבה), הרי שראוי לזקוף לזכותו את הודייתו בתום ההליך, ונטילת אחריות על הסמים והרכוש שנתפסו בביתו. כן ראיתי לזקוף לזכותו של הנאשם את האופן בו דיבר בפתיחות וגילוי לב על קורותיו, מהלך חייו הקשים, ניסיונותיו הכושלים עד כה להיגמל מסמים ומהעולם העברייני, והפחד שמונע ממנו לעבור תהליך אמיתי של שינוי. אני סבור שמודעות של הנאשם, כפי שהובעה בפניי, היא צעד ראשון והכרחי בדרך לשינוי. ודאי שמוקדם לדעת האם תצליח דרכו של הנאשם, אך התרשמתי מרצון כן, מאדם אינטליגנט ורהוט שלא חשש לומר את אשר על לבו הגם שהדברים שסיפר עומדים בעיקר לחובתו. כן ראיתי לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שהצליח להתנקות מסמים

בין כותלי בית הסוהר ולשמור על עצמו נקי מסמים במהלך החודשים שחלפו מאז (כ- 5.5 חודשים).

לחומרא: הנאשם העיד על עצמו, ובצדק, כרצידיביסט, עברין מזיק לחברה אשר נכנס ויוצא את בתי הסוהר משך כל שנות חייו כאדם בוגר. לחובתו 24 הרשעות בפלילים בגין ריצה קרוב למחצית מחייו (23 שנים) בין כותלי בית הסוהר. חודשים ספורים לאחר שחרורו ממאסרו האחרון ביצע הנאשם את העבירות עליהן הוא נותן את הדין. ניכר כי מורא הדין לא חל עד כה על הנאשם, אשר ביצע את העבירות חרף 2 מאסרים מותנים בני הפעלה שריחפו מעל ראשו, כל אחד מהם בן 6 חודשים.

9. כאמור, בתי המשפט מחויבים בעמדה מחמירה ונוקשה כנגד עברייני הסמים, ראו עניין גריפולינה: "בתי המשפט נקראים תדיר להחמרת הענישה בעבירות סמים, במיוחד בעבירות של החזקת סמים קשים שלא לצריכה עצמית" (פסקה 5). בצד זאת שומה לקחת בחשבון את נסיבותיו של העומד לדין, לחומרא ולקולא. עתירתה העונשית של המאשימה ראויה ותואמת את מכלול השיקולים, ואם ראיתי בכל זאת להקל במעט, הרי זה לאור דבריו הכנים של הנאשם והתרשמותי כי הוא נכון לעשות מאמץ על מנת לשנות את מסלול חייו. אני מאחל לנאשם ולחברה כי יצליח במטרתו. לאור תקופת המאסר שתוטל על הנאשם ולנוכח מצבו הכלכלי העגום, לא ראיתי להשית עליו קנס.

תוצאה

10. נוכח המפורט לעיל החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 16 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת 6 חודשים מאסר מותנה (ת"פ 58627-01-16, גזר דין מיום 4.7.16), ועל הפעלת 6 חודשים מאסר מותנה (ת"פ 61587-06-17, גזר דין מיום 2.1.18). המאסרים המותנים יופעלו במצטבר זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שנגזר על הנאשם.

סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 28 חודשים אשר ימנה מיום מעצרו 19.2.19.

ג. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע או עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירה על פקודת הסמים מסוג עוון או עבירת רכוש מסוג עוון.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע בתוך שלוש שנים מביצוע עבירת סמים או רכוש. ההתחייבות תחתם עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים.

ו. אני פוסל את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט.

ז. הנאשם יפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, ואולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים עבירה על פקודת הסמים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ד' אב תשע"ט, 05 אוגוסט 2019, במעמד הצדדים.